

Цитати з віршів	Автор, вірш
«Той безперервно стягає поля, / Сей іноземних заводить телят».	Григорій Сковорода «Всякому місту – звичай і права» (1758-1759 рр., збірка «Сад божественних пісень»)
«Поховайте та вставляйте, / Кайдани порвіте / І вражою злою кров'ю / Волю окропіте».	Тарас Шевченко «Заповіт» (1845 р., збірка «Три літа»)
«Даремно, вороже, радій — / Не паралітик і не лірник / Народ мій — в гураган подій / Жбурне тобою ще, невірний!».	Євген Маланюк «Уривок з поеми» (1924 р., збірка «Стилет і стилос»)
«Людей мільярди і мільярди слів, / а ти їх маєш вимовити вперше!»	Ліна Костенко «Страшні слова, коли вони мовчать» (1977 р., збірка «Над берегами вічної ріки»)
«Гетьте, думи, ви хмари осінні! / То ж тепера весна золота!»	Леся Українка «Contra spem spero!» (1890 р., збірка «На крилах пісень»)
«В житті мене ти й знать не знаєш, / Ідеш по вулиці — минаєш, / Вклонюся — навіть не зирнеш / І головою не кивнеш».	Іван Франко «Чого являєшся мені у сні?» (1896 р., збірка «Зів'яле листя»)
«Думою тугу розвіюю, / щоб був я завжди такий, / яким мене мати вродила / і благословила в світі».	Василь Стус «Господи, гніву пречистого...» (1972 р., збірка «Палімпсести»)
«кожне слово / нашої мови записане у Літописі / тож хай знають вороги / якими словами / на самоті мовчимо»	Василь Голобородько «Наша мова» (збірка «Калина об Різдві»)
«Ради тебе перли в душу сію, / Ради тебе мислю і творю... / Хай мовчать Америки й Росії, / Коли я з тобою говорю».	Василь Симоненко «Задивляюсь у твої зіниці...» (1962 р., збірка «Тиша і грім»)
«Усмішка твоя – єдина, / Мука твоя — єдина, / Очі твої — одні».	Василь Симоненко «Ти знаєш, що ти – людина?» (1962 р., збірка «Земне тяжіння»)
«І він спитав: — Яку б найти принаду, / Щоб привернуть тебе до рук моїх? / Вона ж йому: — Світи щодня лампаду / Кіпріді добрій.».	Максим Рильський «У теплі дні збирання винограду» (1922 р., збірка «Сонети»)
«Я твій, — десь чують дідугани. / А солов'ї!.. Та ви вже знаєте, як сплять гаї!».	Павло Тичина «Ви знаєте, як липа шелестить...» (1911 р., збірка «Сонячні кларнети»)
«О слово! Будь мечем моїм! / Ні, сонцем стань! вгорі спинися, / Осяй мій край і розлетися / Дощами судними над ним».	Олександр Олесь «О слово рідне, орле скутий!..» (1909 р., збірка «Будь мечем моїм»)
«А вона, як мрія сну / Чарівна, / Сяє вродою святою, / Неземною чистотою...».	Микола Вороний «Блакитна Панна» (1912 р., збірка «Гротески»)

«Що є свобода? Добро в ній яке? / Кажуть, неначе воно золотее?»	Григорій Сковорода «De Libertate» (1757 р., збірка «Сад божественних пісень»)
«Ні, я хочу крізь сльози сміятись, / Серед лиха співати пісні, / Без надії таки сподіватись, / Жити хочу! Геть, думи сумні!».	Леся Українка «Contra spem spero!» (1890 р., збірка «На крилах пісень»)
«Зимовий вечір. Тиша. Ми. / Я Вам чужий — я знаю».	Павло Тичина «О, панно Інно...» (1915 р., збірка «Сонячні кларнети»)
«Хай згинуло, хай загуло — / Вони лишилися, як криця! / І жадний примус, жадне зло / Їх не примусило скориться!»	Євген Маланюк «Уривок з поеми» (1924 р., збірка «Стилет і стилос»)
«Ніч у сніговій завії / крутиться довкола стріх. / У долоні у Марії / місяць — золотий горіх».	Богдан-Ігор Антонич «Різдво» (1934 р., збірка «Три перстені»)
«Між братніх народів, мов садом рясним, / Сіяє вона над віками...».	Володимир Сосюра «Любіть Україну!» (1944 р., збірка «Щоб сади шуміли»)
«І в дорогу далеку ти мене на зорі проводжала, / І рушник вишиваний на щастя, на долю дала».	Андрій Малишко «Пісня про рушник» (1959 р., збірка «Серце моєї матері»)
«Полетіла б я до тебе, / Та крилець не маю, / Щоб побачив, як без тебе / З горя висихаю».	Маруся Чурай «Віють вітри» (друга половина XVII ст.)
«Прощай, милий мій синочку, / Та не забувайся, / За чотири неділеньки / Додому вертайся!».	Маруся Чурай «Засвіт встали козаченьки» (1650-і рр.)
«Лови летючу мить життя! / Чаруйсь, хмелій, впивайся / І серед мрій і забуття / В розкошах закохайся».	Олександр Олесь «Чари ночі» (1907 р., збірка «З журбою радість обнялась»)
«Понад все вони любили / Свій коханий край»	Павло Тичина «Пам'яті тридцяти» (1918 р., «Сонячні кларнети»)
«Хай на ньому цвіте росяниста доріжка, І зелені луки, й солов'їні гаї, / І твоя незрадлива материнська ласкава усмішка, / І засмучені очі хороші твої».	Андрій Малишко «Пісня про рушник» (1959 р., збірка «Серце моєї матері»)
«Можна все на світі вибирати, сину, / Вибрати не можна тільки Батьківщину».	Василь Симоненко «Лебеді материнства» (1981 р., збірка «Лебеді материнства»)
«Як я малим збирався навесні / Піти у світ незнаними шляхами, / Сорочку мати вишила мені / Червоними і чорними нитками».	Дмитро Павличко «Два кольори» (1964 р., збірка «Пісні»)